

braku takiej jednomyślności, mianowany przez Radę Ligi Narodów. „Orzeczenie arbitra obowiązywać będzie wszystkie Strony zainteresowane.

„Wszystkie inne sprawy rozstrzygane będą większością głosów.

„W razie, gdyby pomiędzy Delegatami powstała niezgodność zdań co do tego, czy pewien rodzaj kwestyj należy do liczby tych, co do których decyzja wymaga jednomyślnego głosowania lub nie, jak również w razie, gdyby spór ten nie mógł być rozstrzygnięty w drodze odwołania się do ich Rządów, Rządy Mocarstw Sprzymierzonych i Stowarzyszonych zobowiązują się przekazać bezzwłocznie powyższy spór arbitrażowi osobie bezstronnej, co do wyznaczenia której uzgodnią swe stanowisko i orzeczenie której zobowiązują się przyjąć”.

III.

Akt niniejszy będzie notyfikowany Mocarstwom, które podpisały Traktat Wersalski, jak również Komisji Odszkodowań.

Sporządzono w Paryżu dnia dwudziestego drugiego listopada 1924 r.

E. Herriot
Crewe
Romano Avezzana
K. Ishii
E. de Gaiffier
M. Spalaikovitich

semblable, nommé par le Conseil de la Société des Nations. La sentence de l'arbitre liera toutes les parties intéressées.

„Toutes autres questions seront résolues par un vote à la majorité.

„Au cas où surgirait entre les Délégués un conflit d'opinion sur la question de savoir si une espèce déterminée est une de celles dont la décision exige ou non un vote unanime et au cas où ce conflit ne pourrait être résolu par un appel à leurs Gouvernements, les Gouvernements alliés et associés s'engagent à déférer immédiatement ce conflit à l'arbitrage d'une personne impartiale sur la désignation de laquelle ils se mettront d'accord et dont ils s'engagent à accepter la sentence”.

III.

Le présent Acte sera notifié aux Puissances signataires du Traité de Versailles ainsi qu'à la Commission des Reparations.

Fait a Paris, le vingt-deux Novembre 1924.

E. Herriot
Crewe
Romano Avezzana
K. Ishii
E. de Gaiffier
M. Spalaikovitich

such an agreement, nominated by the Council of the League of Nations. The award of the arbitrator shall be binding on all the interested parties.

„All other questions shall be decided by the vote of a majority.

„In case of any difference of opinion among the Delegates, which cannot be solved by reference to their Governments, upon the question whether a given case is one which requires a unanimous vote for its decision or not, such difference shall be referred to the immediate arbitration of some impartial person to be agreed upon by their Governments, whose award the Allied and Associated Governments agree to accept”.

III.

The present decision shall be notified to the Powers signatory of the Treaty of Versailles as well as to the Reparation Commission.

Done at Paris, the twenty-second day of November 1924.

850.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 1 listopada 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych o radzie ubezpieczeń społecznych.

Na mocy art. 29 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1 poz. 1), §§ 49 i 64 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. dz. u. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonem ustawą z dn. 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 413) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 148) zarządza się co następuje:

§ 1. Jako organ doradczy i opiniodawczy w sprawach ubezpieczeń społecznych tworzy się przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej radę ubezpieczeń społecznych.

§ 2. Rada wydaje opinie o wszystkich zagadnieniach, wchodzących w zakres ubezpieczeń społecznych, które jej przedstawi Minister Pracy i Opieki Społecznej, a zwłaszcza o projektach ustawodawczych, dotyczących zmian istniejących ubezpieczeń lub wprowadzenia nowych, jako też o projektach rozporządzeń i zarządzeń.

Na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, cieszyńskiej części województwa śląskiego, warszawskiego wraz z m. st. Warszawą, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego oraz ziemi wileńskiej wystąpienie opinii rady ubezpieczeń społecznych jest niezbędne w przypadkach, przewidzianych w §§ 49 i 58 powołanej we wstępie ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r.

§ 3. Rada ubezpieczeń społecznych składa się z 24 członków zwyczajnych, których mianuje na przeciąg 3 lat Minister Pracy i Opieki Społecznej z pośród znawców przemysłu, rolnictwa i leśnictwa, techniki przemysłowej, techniki ubezpieczeniowej; w tem $\frac{1}{4}$ mianowana będzie z pośród przedstawicieli nauki, $\frac{1}{4}$ z pośród kierowników zakładów ubezpieczeń o świadczeniach długoterminowych i związków kas chorych i po $\frac{1}{4}$ z pośród osób znanych, jako działacze związków zawodowych pracowników i pracodawców.

W posiedzeniach rady ubezpieczeń społecznych biorą udział z głosem doradczym: delegat Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministerstwa Robót Publicznych, wyznaczeni przez właściwego Ministra.

Minister Pracy i Opieki Społecznej może przy rozpatrywaniu spraw wymienionych w § 2 powoływać każdorazowo znawców poszczególnych kwestyj w charakterze nadzwyczajnych członków rady z głosem doradczym oraz delegować w tymże charakterze urzędników Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Radę ubezpieczeń społecznych zwołuje w miarę potrzeby Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Na posiedzeniach rady ubezpieczeń społecznych przewodniczy Minister Pracy i Opieki Społecznej, lub w jego zastępstwie urzędnik przez niego wyznaczony.

Opinie rady ubezpieczeń społecznych zapadają zwykłą większością głosów. Wnioski mniejszości winny być dołączone do opinii.

Rada ubezpieczeń społecznych zdolna jest do uchwalenia opinii w obecności co najmniej połowy członków.

Przewodniczący nie głosuje.

Czynności kancelaryjno-biurowe rady ubezpieczeń społecznych załatwia Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Członkowie rady ubezpieczeń społecznych pełnią swe obowiązki honorowo. Zamiejscowi członkowie rady otrzymują zwrot kosztów przejazdu na posiedzenie w Warszawie i zpowrotem według taryfy II klasy pociągów pospiesznych.

§ 7. Zwyczajni członkowie rady ubezpieczeń społecznych mogą być przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej odwołani jeśli opuszczą z kolei 3 posiedzenia bez usprawiedliwionej przyczyny.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarnier*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

851.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 listopada 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 9 lipca 1921 r. w przedmiocie postępowania celnego przy obrocie zagranicznych opakowań zwrotnych.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustępy przedostatni i ostatni § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 lipca 1921 r. w przedmiocie postępowania celnego przy obrocie zagranicznych opakowań zwrotnych (Dz. U. R. P. № 67 poz. 439) zmienione rozporządzeniem z dnia 9 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 17 poz. 121) otrzymują następujące brzmienie:

Wszelkie zagraniczne opakowania z wyjątkiem worków oraz używanych zagranicznych próżnych beczek żelaznych do pyłu cynkowego, jak też próżnych beczek drewnianych po nafcie i płynnych produktach naftowych (oleje, smary, mieszanka) wprowadzone do obszaru celnego celem napełnienia (art. 11 p. 8) urzędy celne mogą odprawiać w postępowaniu warunkowym na podstawie zabezpieczenia celnego. Do powrotnego wywozu takich opakowań zagranicę wyznacza się termin 3 miesięcy, licząc od dnia dokonania przywózowej odprawy celnej.

Worki zagraniczne mogą być odprawiane w postępowaniu warunkowym wyłącznie za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

Używane zagraniczne próżne beczki drewniane po nafcie i płynnych produktach naftowych (oleje, smary, mieszanka) przeznaczone dla krajowych rafinerij, a wprowadzone celem napełnienia i wywozu zagranicę w stanie napełnionym, odprawiają urzędy celne bez cła i bez zabezpieczenia celnego.

Używane próżne beczki żelazne po pyłe cynkowym przeznaczone dla krajowych przedsiębiorstw górniczo-hutniczych, a wprowadzone celem napełnienia pyłem cynkowym i wywozu zagranicę w stanie napełnionym, odprawiają urzędy celne bez cła i bez zabezpieczenia celnego. Przy odprawie tych beczek, przedsiębiorstwa górniczo-hutnicze obowiązane są składać urzędowi celnemu zaświadczenie, że beczki przeznaczone są do napełnienia pyłem cynkowym, a zarazem i pisemne zobowiązanie wywiezienia tych beczek zpowrotem zagranicę w ciągu sześciu miesięcy od daty odprawy przywózowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w tej sprawie z dnia 9 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 17 poz. 121).

Minister Skarbu: *W. Grabski*